

התובעת:
אגודת צער בעלי חיים בישראל ע"ר 580000156
מרחוב הרצל 159, תל אביב
טלפון: 03-5136500 פקס: 03-5185889
ע"י ב"כ עו"ד ענבל קיזר-חיים מ.ר. 33547
אצל התובעת, רחוב הרצל 159, תל אביב
טלפון: 03-5136500 פקס: 03-5185889 מייל: legal@spca.co.il

-נגד-

הנתבעת:
טל טולדנו ת.ז. מס'
ע"י ב"כ עוה"ד ניר טולדנו מ.ר. 29537
מרחוב תוצרת הארץ 3 ת"ד 2690 פתח תקווה 4912601.
(ב.ס.ר. סיטי פתח תקווה בניין T קומה 18)
טל: 03-9309677 פקס: 03-9309674 דוא"ל: office@toledano.co.il

כתב הגנה

מבוא

הנתבעת מתכבדת להגיש כתב הגנתה מפני תביעת התובעת. כבר בפתח הדברים תטען הנתבעת כי מדובר בתביעה טורדנית וקנטרנית, שאין בינה לבין הרצון להטיב עם בעלי חיים ולא כלום! כל מטרתה של התביעה נובעת מתוך רצונה העז של התובעת להתנקם ולהתאכזר לנתבעת, אשר הינה אם חד הורית לשני ילדים קטינים, על לא עוול בכפה, אגב ניסיון חסר תקדים להתעשרות שלא כדין על חשבונה וזאת ללא כל עילה ממשית!

התביעה נוסחה על ידי התובעת באופן מגמתי, מניפולטיבי ומטעה. מצד אחד במטרה ברורה להאדיר את התובעת על "פועלה" למען בעלי חיים ומצד שני להציג את הנתבעת, כאילו מדובר באדם רע **שמתאכזר לבעלי חיים**, בעוד שהמציאות העובדתית הפוכה ושונה לחלוטין שכן, הנתבעת וילדיה הרעיפו חום ואהבה על הכלב "שוקו" שאומץ על ידה ועצם העובדה שהנתבעת לא יכלה מסיבות אישיות להמשיך ולהחזיק בו אינה מצדיקה את הגשת התביעה כנגדה.

כל "חטאה" של הנתבעת הוא שלאחר שמסיבות אישיות ומשפחתיות לא יכלה להתמודד ולהחזיק בכלב, חיפשה עבורו משפחה אחרת שתהווה עבורו בית חם ואוהב, ללא כל תמורה, כל זאת מבלי שהיתה לה כלל מודעות לכך, **שבדף האחורי של טופס הבקשה לאימוץ** שעליו חתמה היתה הוראה באותיות קטנות שאוסרת זאת עליה! טעם זה אינו מצדיק כמובן הגשת תביעה כנגדה בסכום של 10,916 ₪!

(על חוסר ידיעתה ומודעתה המוחלטת של הנתבעת להוראה זו ניתן אף ללמוד בבירור מתמליל השיחות שצרפה התובעת לכתב התביעה).

להשלמת התמונה העגומה יודגש כי הנתבעת נענתה לדרישתה של התובעת להעביר את הכלב לחזקתה מייד לאחר שנודע לה על טענת התובעת כי היא מפרה כביכול את הטופס עליו חתמה, כך שככל והיתה הפרה, והדבר מוכחש, הרי **שהיא תוקנה במלואה** ועל כן לא היה כלל מקום להגשת התביעה כנגדה!

מלבד זאת, לנתבעת טענות רבות וקשות כנגד חוקיותם המפוקפקת של טופס הבקשה לאימוץ עליו חתמה, אשר על פי החזות הראשונית בו הוא נראה טופס בקשה לאימוץ תמים למראה אך הלכה למעשה מדובר בחוזה שטני, אשר חתימה עליו משולה לאדם שקופץ מצוק.

ואכן, עיון מעמיק בחוזה האחיד והמקפח אותו החתימה התובעת את הנתבעת מלמד כי לא ימצא כמעט אף גורם שלא יפר את ההסכם באופן שיזכה כביכול את התובעת בסכום הפיצוי המוסכם, כפי שיופרט עוד בכתב הגנה זה להלן.

חלק א – תמצית הטענות

1. ראשית, הנתבעת תטען כי עלות תביעתה של התובעת מבוססות על חוזה אחיד עם תנאים מקפחים, אשר דינם בטלות מאחר ואף מתקשר סביר לא היה חותם עליהם מרצונו החופשי - סעיפים 9-13 להלן.
2. שנית, הנתבעת תטען כי בנסיבות הקונקרטיות, בהן מדובר בתנאי מקפח בחוזה אחיד ובהעדר כל יחס סביר בין סכום העסקה שעמד על 800 ₪ לבין סכום הפיצוי המוסכם הגדול ממנו פי 12.5 (10,000 ₪) ברור שיש מקום להתערבות בית משפט בביטול מוחלט של סעיף 13 להסכם - סעיפים 14-17 להלן.
3. שלישית, הנתבעת תטען כי סעיף 6 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970 קובע כי: **"תניה גורפת בחוזה העושה הפרות להפרות יסודיות ללא הבחנה ביניהן, אין לה תוקף אלא אם היתה סבירה בעת כריתת החוזה"** ובעניינו יש מקום לבטל את סעיף 13 להסכם, בשל היותו תניה גורפת ולא סבירה - סעיפים 18-20 להלן.
4. רביעית, הנתבעת תטען כי "ההסכם" נשוא כתב התביעה נושא כותרת מטעה של **"טופס בקשה לאימוץ בעל חיים"** ולא של הסכם וכי בשל הכותרת המטעה והחזית התמימה, חתמה על הטופס הנ"ל מבלי שהיא מודעת כלל שהיא חותמת על הסכם וגם מנימוק זה יש לדחות את התביעה - סעיפים 21-22 להלן.
5. חמישית, הנתבעת תטען כי סעיף 6 להסכם **נוגד את תקנת הציבור** וזאת לנוכח מדיניות התובעת להמית חלק ניכר מבעלי החיים שמוחזרים אליה על ידי הגורמים המאמצים, גם אם מדובר בבעלי חיים בריאים לחלוטין וזאת במידה ולא נמצא להם מאמץ אחר וגם מטעם זה יש לדחות את התביעה - סעיפים 23-28 להלן.
6. שישית, הנתבעת תטען כי סעיף 6 להסכם, אשר אסר עליה למצוא בכוחות עצמה משפחה מאמצת לבעל החיים שרכשה מהנתבעת בטל, מחמת היותו תנאי מקפח בחוזה אחיד, גם לאור האמור בסעיף 4(5) לחוק החוזים האחידים התשמ"ג 1982 - סעיפים 29-31 להלן.

7. שביעית, הנתבעת תטען כי אין מחלוקת עובדתית שהיא נענתה לדרישות התובעת להשיב לה את בעל החיים, כעולה מתמלילי השיחות שצורפו, כך שלאור הצהרת התובעת בסעיף 9 לכתב התביעה כי **שעריה פתוחים 24/7 להשבת בעלי חיים ללא כל סנקציה**, הרי שככל והיתה הפרה היא תוקנה במלואה על ידי הנתבעת עם השבת בעל החיים לחזקתה וגם מנימוק זה יש לדחות את התביעה – סעיפים 32-36 להלן.

8. שמינית, הנתבעת תטען כי אם בכל האמור לעיל אין די, יש לדחות את התביעה שהוגשה כנגדה על ידי התובעת מיתר נימוקי ההגנה, קל וחומר ממשקלם המצטבר. על כל פנים, לתשומת לב בית משפט כי לפי סעיף 20 לחוק החוזים האחידים התשמ"ג 1982, על בית המשפט, בפניו נטענה טענת תנאי מקפח בחוזה שנכרת לפי חוזה אחיד, להודיע על כך ליועץ המשפטי לממשלה, אשר רשאי לפי שיקול דעתו להתייבב בהליך זה אם ראה כי זכות ציבורית או ענין ציבורי עלולים להיות מושפעים או כרוכים בהליך לפי פקודת סדרי הדין (התייצבות היועץ המשפטי לממשלה) (נוסח חדש) ובית משפט מתבקש ליידע את היועמ"ש על הליך זה.

חלק ב – פרוט הטענות

התביעה מבוססת על חוזה אחיד עם תנאים מקפחים רבים אשר דינם בטלות!

9. הנתבעת תטען כי "טופס הבקשה לאימוץ בעל חיים" הוא חוזה אחיד, מאחר וחוזה זה משמש את התובעת כפורמט קבוע של הסכם מול כל קהל לקוחותיה, מבלי שהצד השני להסכם יכול לקיים מו"מ לגביו ומבלי שהוא יכול לשנות את תנאיו.

10. במקרה דנן הנתבעת סברה כי היא חותמת על **טופס בקשה לאימוץ בעל חיים, כפי שכתוב בכותרת הטופס**, וכלל לא היתה מודעת לסעיף 12, בו נרשמה תניית פיצוי מוסכם גורף של 10,000 ₪ בגין הפרת כל תנאי מתנאי ההסכם. **הנתבעת כמובן שלא היתה חותמת על הטופס אם היתה מודעת לכך בפרט שסכום הרכישה של בעל החיים מהתובעת עמד על 800 ₪ בלבד. על פני הדברים ברור כי קיימת דיספרופורציה מוחלטת בין סכום העסקה לבין סכום הפיצוי המוסכם העומד על מעל 1200% מסכום העסקה!**

11. הנתבעת תטען כי מאחר ועסקינן בחוזה אחיד ומאחר ועסקינן בתניה מקפחת בחוזה אחיד, הרי שדינה של תניה זו היא בטלות. על היותה של תניה זו תניה מקפחת בחוזה אחיד ניתן ללמוד גם מחוסר הדואליות של תניית הפיצוי המוסכם בחוזה, **דהיינו התובעת אשר ניסחה את חוזה לא קבעה פיצוי מוסכם דומה למקרה שיתברר שהיא זו שהפרה את ההסכם עם הנתבעת, אלא אף פטרה את עצמה מכל אחריות במסגרת החוזה! למשל לתובעת על פי החוזה שנוסח על ידה לא קיימת חובת גילוי לגבי ההסטוריה של הכלב המאומץ ו/או של הרקע שלו ואין עליה לשיטתה כל חובה להתאים את הכלב למשפחה המאמצת.**

12. זאת ועוד, על היותו של "הטופס" הסכם אחיד עם תנאים מקפחים ניתן גם ללמוד בנקל גם מסעיף 14 לטופס, במסגרתו נתנה לעצמה התובעת "**פטור מאחריות**" להתנהגותו, בריאותו, אופיו ומצבו הנפשי של הכלב.

כאשר בחוזה אחיד עסקינן, בית המשפט רשאי לבטל את תניית הפיצוי המוסכם כתניה מקפחת, על פי חזקת הקיפוח הקבועה בסעיף 6(4)א לחוק חוזים אחידים. יצוין כי, כאשר מדובר בתניה מקפחת בחוזה אחיד, ביטול תניית הפיצוי המוסכם עשוי להביא בפועל למצב של הפחתה לאפס (אורי ידין – צווים כלל חוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א 1970 – 132 (מהדורה שנייה, תשל"ט).

13. בהקשר זה מן הראוי להזכיר את סעיף 5(ב) לחוק החוזים האחידים, אשר קובע כי תנאי שפוטר את הספק מאחריות לנזק או מעשה זדון שהוא ביצע הינו תנאי שבטל מעיקרו.

התובעת עותרת לקבלת פיצוי מוסכם לא סביר של פי 12.5 מסכום העסקה!

14. על פי הוראות חוק החוזים נתונה לבית משפט סמכות להפחית את שיעור הפיצוי המוסכם כאמור בסעיף 15(א) סייפה לחוק התרופות. המבחן הקובע לצורך הפעלת סמכות הפחתה הוא אם יש יחס סביר בין הפיצוי שנקבע בהסכם לבין הנזק הצפוי בסבירות בעת כריתת החוזה. היחס בין סכום הפיצוי המוסכם לבין מחיר הממכר או השירות בהחלט יכול להיות שיקול המלמד על היחס הסביר בעת כריתת החוזה מאחר ששיעור הנזק הצפוי מושפע במידה רבה מהשווי של אובייקט החוזה. ואולם במקרה דנן סכום עסקת הרכישה של בעל החיים מהתובעת עמד על 800 ₪ ולכן לא קיימת כל סבירות בעיני כל מתקשר סביר לפיצוי מוסכם וגורף של 10,000 ₪ שהוא סכום של למעלה מפי 10 מסכום העסקה המקורית בגין כל הפרה והפרה בהסכם!

15. לעניין מידת התערבות בית משפט בהוראות סעיף 15(א) לחוק התרופות בעת שמדובר בפיצוי מוסכם, הרי שמידת ההתערבות בפיצוי מוסכם בחוזה אחיד צריכה להיות רחבה יותר, מן הטעם שמשקלו של חופש החוזים בחוזה אחיד נמוך מלכתחילה. בנוסף, החזקה החלוטה המשמשת אותנו בחוזה רגיל ולפיה בעת כריתת החוזה הצדדים צפו נזק בעקבות הפרה, וכי נגרם נזק בעקבות הפרה, אינה תופסת שמדובר בחוזה אחיד, שללקוח אין חלק בעיצובו ובניסוחו.

16. לכן אין זהות בין מבחן הקיפוח לבין המבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך הפחתת הפיצוי על פי סעיף 15(א) לחוק התרופות. עוד טרם התיקון לחוק חוזים אחידים נקבע בפסיקה כי "הסמכות להפחית תניית פיצוי מוסכם והסמכות לבטל תניה מקפחת בחוזה אחיד עומדת זו בצד זו, ואין האחת גורעת מרעותה", וכי תניה שבית המשפט היה מתערב בה מכוח סעיף 15(א) לחוק התרופות היא בדרך של קל וחומר תניה מקפחת על פי מבחני חוק חוזים אחידים, אך לא להפך. ח"א (אחידים י-ם) 9005/03 היועץ המשפטי לממשלה נ' שח"ל טלרפואה בע"מ, פס"מ 15 (פורסם בנבו, 26.6.2006).

17. בנסיבות הקונקרטיות שמדובר בחוזה מקפח בחוזה אחיד ולהעדר כל יחס סביר בין סכום העסקה שעמד על 1,000 ₪ לבין סכום הפיצוי המוסכם הגדול ממנו פי 10 ברור שיש מקום להתערבות בית משפט בביטול מוחלט של סעיף 13 להסכם.

בטלות סעיף 13 להסכם בשל היותו תניה גורפת בהסכם

18. סעיף 6 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970 קובע כי: **"תניה גורפת בחוזה העושה הפרות להפרות יסודיות ללא הבחנה ביניהן, אין לה תוקף אלא אם היתה סבירה בעת כריתת החוזה"**. כלומר, לא ניתן להוסיף סעיף בהסכם המורה כי כל הפרה של סעיף בו עולה לכדי הפרה יסודית המזכה את הצד השני בפיצוי, אלא אם היתה סבירה בעת כריתת החוזה.

19. בעניינינו, במסגרת סעיף 13 להסכם נקבע על ידי התובעת כי בגין **כל** הפרת סעיפי "הסכם" יהיה על הנתבעת לשלם לה פיצוי מוסכם, ללא כל הבחנה בין סוגי ההפרות שיזכו את התובעת בסכום הפיצוי, כאשר גם סכום הפיצוי עצמו בסך של 10,000 ₪ אינו סביר בעליל בנסיבות העניין, עת כל מחיר הרכישה של הכלב הסתכם בסך של 800 ₪ בלבד. כך נרשם בסעיף 13 להסכם: **"המאמץ מסכים לשלם לאגודה פיצויים מוסכמים בגובה 10,000 ₪ במקרה של הפרת הסכם זה מצד המאמץ"**.

20. בנסיבות אלו, בהן במסגרת טופס הבקשה לאימוץ נקבעה על ידי התובעת תניה גורפת, בלתי סבירה ובלתי מידתית בסכומה, שלא הבחינה כלל בין סוגי ההפרות שיזכו את התובעת בפיצוי ואף לא הבחינה כלל בין סכום העסקה לבין סכום הפיצוי – אין לה תוקף ודינה להתבטל! אף אדם אשר היה רוצה לאמץ כלב בעלות של סל אימוץ בסך 800 ₪ **כמובן שלא היה מסכים לשלם פיצוי בסכום עתק של 10,000 ₪ במקרה של כל הפרה מתנאי ההסכם האחיד של התובעת**.

דוקטרינת "לא נעשה דבר" (Non est factum)

21. זאת ועוד, כאמור "ההסכם" עליו מנסה לבסס התובעת את עילת תביעתה נושא כותרת מטעה של **"טופס בקשה לאימוץ בעל חיים" ולא של הסכם!** הנתבעת טען כי בשל הכותרת המטעה ולאור מצגי נציג התובעת, חתמה על הטופס הנ"ל מבלי שהיא מודעת כלל שהיא חותמת על הסכם בכלל והסכם שיש בו תנאים דרקוניים ומקפחים בפרט. כל שסברה הנתבעת עת חתמה על "ההסכם" הוא שהיא חותמת על טופס תמים וסטנדרטי של **בקשה לאימוץ בעל החיים**, הא ותו לא.

22. הנסיבות המאפשרות שימוש בדוקטרינת "לא נעשה דבר" נדונו בפסק הדין המנחה בעניין ע"א 8163/05 **הדר חברה לביטוח בע"מ נ' פלונית ואח' שאושר בדנ"א 7595/07 הדר חברה לביטוח בע"מ נ' פלונית ואח'**. בפסק דין זה קבעה כב' השופטת ע' ארבל כי דוקטרינת **"לא נעשה דבר"** מבוססת על שני יסודות מצטברים: האחד כי המסמך החתום שונה באופן מהותי מהמסמך שהחותם התכוון לחתום עליו. השני היעדר התרשלות מצד החותם. הנתבעת סבורה כי תנאים אלו מתקיימים בעניינה.

בטלות סעיף 6 להסכם מחמת היותו – נוגד את תקנת הציבור!

23. סעיף 30 לחוק החוזים קובע כי חוזה שכריתתו, תכנו או מטרתו הם בלתי חוקיים, בלתי מוסריים או סותרים את תקנת הציבור - בטל.

24. עילת התביעה המרכזית בתיק דנן נסובה סביב טענתה החצופה של התובעת, כאילו היא זכאית לפיצוי מוסכם בסכום של 10,000 ₪ על שום שהנתבעת "העזה" לנסות למצוא לכלב שרכשה ממנה משפחה מאמצת אחרת, וזאת בניגוד להוראות סעיף 6 לחוזה האחיד עליו החתימה אותה.
25. הנתבעת תטען כי סעיף 6 להסכם נוגד את תקנת הציבור וזאת לנוכח מדיניות התובעת להמית חלק ניכר מבעלי החיים שמגיעים לידיה, גם אם מדובר בבעלי חיים בריאים לחלוטין וזאת במידה ולא נמצא להם מאמץ אחר.
26. הנתבעת תטען כי רק לאחר שמסרה את הכלב נשוא כתב התביעה לתובעת התברר לה, לדאבונה הרב, כי בחלק ניכר מהמקרים התובעת ממיתה את בעלי החיים שמוחזרים לה גם אם הם בריאים, אלא אם כן היא מאתרת עבורם משפחה מאמצת בתוך מספר ימים.
27. בנסיבות אלו, הנתבעת תטען כי התובעת הפרה את חובת תום הלב ואת חובת הגילוי המוטלת עליה כצד לחוזה בכך, שלא גילתה לנתבעת שהיא ממיתה חלק ניכר מבעלי החיים שמושבים לה על פי דרישתה החוזית במסגרת החוזה האחיד עליו החתימה את הנתבעת וכי בנסיבות הקונקרטיות על בית משפט לקבוע כי סעיף 6 להסכם האחיד בטל גם מחמת היותו סעיף לא מוסרי, שנוגד את תקנת הציבור שכן אף מתקשר סביר לא היה מסכים לחתום עליו ולהתחייב להשיב לה את בעל החיים במקרה של חוסר מסוגלות להמשיך ולהחזיק בו במידה וידע שבסבירות רבה מצפה לבעל החיים המוחזר אליה גזר דין מוות!
28. ואכן, מעיון בטופס מסירת בעל חיים שצורף לכתב התביעה, עולה כי התובעת שמודעת לכך שיכול ותתבע בגין המתת בעל החיים שמוחזר אליה מחתימה את המאמץ גם על טופס נוסף בו נרשם בו ברחל בתך הקטנה כי התובעת תהיה רשאית לעשות בבעל החיים כמיטב יכולתה, שיפוטה, הבנתה ואמצעה, **לרבות הרדמת בעל החיים באופן מיידי או בכל מועד אחר**.... ואולם, אין לראות מהחתימה זו כרצון חופשי מצד הגורם שמשיב את בעל החיים לעמותה בשל טענת התובעת כי ככל ובעל החיים לא יושב לידיה הוא צפוי להיתבע ב10,000 ₪ וגם בשל היותו של הסכם זה תנאי מקפח בחוזה אחיד.
- בטלות סעיף 6 לחוזה האחיד מחמת היותו תנאי מקפח בחוזה אחיד**
29. בסעיף (5)4 לחוק החוזים האחידים התשמ"ג-1982 נקבע כי תנאי המחייב את הלקוח באופן בלתי סביר להיזקק לספק או לאדם אחר, או המגביל בדרך אחרת את חופש הלקוח להתקשר או לא להתקשר עם אדם אחר מקימים את חזקת הקיפוח בחוזה אחיד.
30. משכך, הנתבעת תטען כי סעיף 6 להסכם, אשר אסר עליה למצוא בכוחות עצמה משפחה מאמצת לבעל החיים שרכשה מהנתבעת בטל, מחמת היותו תנאי מקפח בחוזה אחיד.
31. זאת ועוד, בטופס ההשבה שצורף לכתב התביעה ונוסח על ידי התובעת, נדרשה הנתבעת להצהיר כי בעל החיים שבבעלותה נמסר על ידה לתובעת מרצונה הטוב והחופשי, כאשר אין מחלוקת כי הדבר היה מנוגד לחלוטין לרצונה החופשי של הנתבעת, אשר חפצה למצוא לכלב שוקו בית חם בכוחות עצמה ואף מתמלילי השיחות שצורפו על ידי התובעת לכתב התביעה ניתן ללמוד על היפוכו של דבר.

זהירות מלכודת דבש: חוזה מתוק עם תנאים מרים!

32. התובעת מנסה להטעות ולבלבל את בית משפט בכך שהיא רושמת שכל מה שהיה על הנתבעת לעשות כדי למנוע את התביעה זה להשיב לה את בעל החיים. כך נרשם בסעיף 9 לכתב התביעה :

”על פי מדיניות התובעת, פתוחים שעריה להשבת בעל חיים אשר אומץ ממנה (בחזרה) במידה ובעליו אינו חפץ בו עוד, זאת בכל עת וללא כל עלות 7 ימים בשבוע, 24 שעות ביממה (באמצעות תורן לילה).”

33. ואולם, טענה עובדתית זו, אשר נתמכה בתצהירה של עוזרת יו"ר התובעת, הגב' ענבל לב, אינה מיישבת בעליל עם סעיפים 3.5 ו-5 להסכם, לפיהם הגורם המאמץ מתחייב להחזיק את בעל החיים לאורך כל חייו והוא זכאי להחזירו לתובעת רק בשבועיים הראשונים. שקוראים סעיפים אלו ביחד עם סעיף 6 להסכם שמתחיל במילים ”מבלי לגרוע באמור לעיל, בסעיף 5 להסכם” עולה כי **עצם השבת בעל החיים בכל שלב לאחר חלוף שבועיים ימים מיום האימוץ מהווה הפרה יסודית של ההסכם המזכה אף היא את התובעת בפיצוי מוסכם של 10,000 ₪ בהתאם לסעיף 13 להסכם!**

34. מכאן שהאמור בסעיף 9 לכתב התביעה מהווה ניסיון קלאסי של התובעת להטעיית בית משפט לסבור כאילו אם הנתבעת היתה נוהגת אחרת ולא היתה מנסה לחפש משפחה מאמצת לשוקו היא לא היתה מקבלת את התביעה.

35. ואולם, החוזה האחיד והדרקוני שעליו חתמה הנתבעת לא אפשר לה למעשה להשתחרר מגחמתה של התובעת לקבלת פיצוי מוסכם ועובדה זו ממחישה את הצורך בקבלת סעד מבית משפט הנכבד להכרזה על בטלותו המוחלטת של סעיף הפיצוי המוסכם והגורף שנרשם בחוזה האחיד והמקפח ומחמת שימוש לרעה בהליכי בית משפט לאור מצגיה הכוזבים של התובעת.

36. למעלה מהנדרש יצוין כי אין מחלוקת עובדתית שהנתבעת נענתה לדרישות התובעת להשיב לה את בעל החיים, כעולה מתמלילי השיחות כך שלאור הצהרת התובעת בסעיף 9 לכתב התביעה כי שעריה פתוחים 24/7 להשבת בעלי חיים ללא כל סנקציה הרי שככל והיתה הפרה בנסיון למצוא לבעל החיים משפחה מאמצת היא תוקנה במלואה על ידי הנתבעת עם השבת בעל החיים לחזקתה וגם מנימוק זה יש לדחות את התביעה ומכל מקום בוודאי שאין כלל מקום להענקת הפיצוי המוסכם לתובעת.

לגופו של עניין – מענה לסעיפי כתב התביעה

כל טענה הנטענת ו/או מועלית בכתב הגנה זה נטענת ו/או מועלית באופן מצטבר, משלים ו/או חילופי לכל טענה אחרת הנכללת בו, בין אם נאמר הדבר במפורש ובין אם לאו, הכל לפי הקשר הדברים ו/או הדבקים.

כל טענות התובעת אשר פורטו בכתב התביעה יחשבו כמוכחשות, אלא אם כן הודתה בהן הנתבעת במפורש בכתב הגנתה זה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד, לדחות את התביעה ולחייב את התובעת לשלם לנתבעת הוצאות המשפט, לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ.